

● شنبه، ۱۷ آذر ۱۴۰۳
● شماره ۲۱۶۵۲

● ۵ جمادی الثاني ۱۴۴۶
● ۷ دسامبر ۲۰۲۴

اذان ظهر: ۱۱:۲۳
غروب آفتاب: ۱۶:۱۶
اذان مغرب: ۱۶:۳۷
نیمه شب: ۲۲:۳۸
اذن صبح فردا: ۵:۰۰
طلوع آفتاب فردا: ۷:۰۲

تهران

مشهد

امام رضا (ع) می فرماید:

إِغْلَمْ اِنَّهُ لَاوَرَعَ اَنْفَعُ مِنْ تَجَبُّ مَحَارِمِ اللّٰهِوَالْكَفَّ عَنّ اَذَى الْمُؤْمِنِ.

بدان که هیچ ورع وپرهیزگاری، سودمندتر از پرهیز از حرام های خداواجتناب از اذیت مؤمن نیست.

[فقه الرضا علیه السلام، ص ۳۸۶]

قطع اهرم آستانه!؟

رئیس دستگاه دیپلماسی کشورمان به عراق سفر کرد. عراقی که سیاست

های بی طرفانه ای را چند صباحی اتخاذ کرده و به نظر نمی رسد تمایلی در ورود به تحولات اخیر در سوریه داشته باشد

سرعت تحولات در سوریه همه را در بهت و حیرت فرو برده است. بی تردید تغییر معادلات در دمشق عمق راهبردی کشورمان را دچار دگر گونی گسترده ای خواهد کرد. ایران در میان کشور های منطقه بیشترین نگرانی را از تحولات در سوریه ابراز و به صراحت فعال شدن مسلحین در سوریه و ناآرام کردن این کشور مهم در محور مقاومت را در راستای منافع مشترک آمریکا و رژیم صهیونیستی ارزیابی کرده است. فعال شدن مسلحین تنها به سوریه محدود نخواهد شد بلکه به کشور های پیرامونی سوریه سرایت خواهد کرد و از این رو در راستای حفظ امنیت منطقه، این روزها تهران بیشترین تحرکات دیپلماتیک منطقه ای را برای بازگرداندن آرامش به سوریه و مهار مسلحین عرضه کرده است. همزمان با تشدید تنش ها در میدان نظامی در سوریه، تحركات دیپلماتیک با اهداف متضاد در میان کشور های منطقه و فرمانطقه برای تاثیر گذاشتن بر تحولات سیاسی جاری در این کشور سرعت گرفته است. در تازه ترین اقدام و در جریان سفر های پی در پی سید عباس عراقچی به کشور های منطقه، رئیس دستگاه دیپلماسی کشورمان به عراق سفر کرد. عراقی که اگر چه سیاست های بی طرفانه ای را چند صباحی اتخاذ کرده و به نظر نمی رسد تمایلی در ورود به تحولات اخیر در

هشدار تلویحی عراقچی به السودانی!
عراقچی در ادامه با السودانی نخست وزیر عراق هم دیدار کرد. او تلویحا به نخست وزیر عراق یاد آور شد که آتش گسترش تروریسم در منطقه دامن بغداد را نیز خواهد گرفت ؛ «عدم اهتمام کشور های منطقه به مبارزه وریشه کنی تروریسم در سوریه، موجب تبدیل شدن این کشور به پایگاه و مامنی برای گروه های تروریستی و گسترش تروریسم در سراسر منطقه خواهد شد و این رو حمایت و پشتیبانی همه کشور های منطقه از دولت های سوریه و عراق برای مبارزه

ادب «زن» هم به ز دولت اوست

مهری طالبی دارستانی بعد از توثیت توهین آمیز خود علیه رئیس جمهور ، از مدیریت اداره عفاف و حجاب ستاد امر به معروف و نهی از منکر عزل شد

قاسمی -ماجرای اخیر پیرامون توثیت توهین آمیز مهری دارستانی، از اعضای ستاد امر به معروف و نهی از منکر و یکی از مدیران وزارت کار در زمان حجت عبدالملکی، علیه رئیس جمهور، موجی از واکنش ها و انتقادات گسترده را به همراه داشت. این رخداد، فراتر از موضوعی فردی، به خوبی بحران های فرهنگی و اخلاقی موجود در فضای سیاسی و مسئولیت افراد در قبال اظهارات خود را نشان می دهد. توصیفاتی که مهری دارستانی در توبیت خود به کار برده است، نه تنها در تعارض آشکار با داب و احترام است، بلکه از حدود یک نقد سازنده فراتر رفته و به طور صریح به توهین های شخصی و تخریب گرانه می انجامد. استفاده از الفاظی چون «لات، طلبکار، دروغگو، بی خاصیت، نادان، به جای ارائه تحلیل یا بیان دغدغه های واقعی، نه تنها هیچ کمکی به اصلاح یا پیشبرد گفتمان سیاسی نمی کند، بلکه زشتی و سطحی نگری را به جامعه تزریق می کند. این ادبیات، به وضوح نشان از بحران اخلاقی در عرصه سیاسی و اهداف غیر سازنده برای تخریب و قبادارد؛ بحرانی که در آن مرز میان انتقاد سازنده و تخریب شخصی کمرنگ شده است. به کار بردن چنین زبانی از سوی فردی که خود را مدعی امر به معروف می داند، تناقضی

روزنامه خراسان رتبه ۵ نشریات کشوری
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرعامل و مدیرمسئول: حسین سعیدی
سرپرست: حامد رحیم پور
دفتر مرکزی: مشهد، «بازراهبهد صادقی(سازمان آب) کدپستی: ۹۱۸۵۹۵۹۷۱
تلفن: ۳۷۴۰۰۰۰۰
نمابرینبرخانه: ۳۷۴۳۴۳۴۳
پنشنمابر: ۳۷۴۰۱۰۰

رابطه عمومی: ۳۷۰۰۹۱۱۱
تلفن: ۲۰۰۰۹۹۹
نمابرینوبلخه: ۳۷۶۵۷۷۷۲
نمابرینکافه: ۳۷۶۱۴۳۵
تلفن امورمشترکین: ۳۷۰۰۹۷۷۷
دفتر تهران: خیابان نوابر، خیابان نظامی گنجوی کوچه ناردار، پلاک ۲۳
تلفن وفاکس دفتر تهران: ۸۸۷۸۷۳۴۹

چاپمشهد: شهرچاپخراسان | چاپتهران: چاپخانه جام جم برتر برنا

www.khorasanonline.ir
e-mail:info@khorasannews.com
آیین نامه اخلاق حرفه ای
روزنامه خراسان را در سایت بخوانید

سامانه تلخکهی آنلاین خراسان :
www.khorasananl.ir

و ناکام گذاشتن تروریست ها ضروری و حیاتی است. « در مقابل نخست وزیر عراق استمرار ر ایزنی ها با بیرادران ایرانی به ویژه در شرایط کنونی را که منطقه دستخوش تحولات مختلف و بسیار حساسی در سوریه شده حائز اهمیت دانست و بر ضرورت ر ایزنی و هم فکری دو کشور تاکید کرد و با اشاره به اهمیت امنیت و ثبات سوریه برای عراق و همه منطقه، آمادگی عراق برای حمایت و کمک به دولت و مردم سوریه برای فائق آمدن بر شرایط کنونی و مبارزه با تروریسم تاکید کرد.

در حدی که لازم باشد!؟

عراقچی در جریان سفر خود به بغداد در جمع رسانه ها بار دیگر تاکید کرد که « ر ایزنی ها با دولت عراق برای تقویت هماهنگی های مشترک ادامه خواهد یافت، ایران آمادگی کامل برای حمایت از دولت، مردم و ارتش سوریه در حدی که لازم باشد، دارد. « این عبارت « در حدی که لازم باشد» اما میان کاربران ایرانی بسیار بحث برانگیز شد و برخی این گفته عراقچی را این گونه معنا کردند که رئیس دستگاه دیپلماسی کشورمان به آنچه در سفر به بغداد می خواسته دست پیدا نکرده است. با این وجود ر ویتز روز گذشته در گزارشی مدعی شد که « ایران به زودی به سوریه نیرو، پهپاد و موشک می فرستد. »

راهبرد گنگ تهران!

آنچه امروز در حلب، حماه و حالا در عا سوریه می گذرد و پایه های قدرت نه چندان محکم بشار اسد در دمشق را می لرزاند بهترین شاهد بر این ادعاست که سوریه ۱۳ سال پس از آغاز نخستین تحركات مردمی در مخالفت با سیاست های بشار اسد، همچنان آبستن تحولات و تحیر کانی است که می تواند در دی بر در دهای منطقه همواره ملتهب خاور میانه بیفزاید. رها سازی تحولات سیاسی، نظامی و امنیتی در سوریه از سوی همه بازیگران در گیر منطقه ای و فرمانطقه ای و ایستادگی در برابر رسیدن به فرمولی همه شمول برای خط پایان گذاشتن بر اختلاف های سیاسی در این کشور، امروز دامن منطقه را در شرایطی گرفته که نقاط دیگری چون او کر این، فلسطین و لبنان به کانون توجه بین المللی تبدیل شده است. در چنین شرایطی سرنخ های چندانی هم از نقشه راه مدنظر ایران در سوریه در اختیار نیست جز کلیاتی که تا کنون از زبان وزیر خار چه شنیده شده است. ناگفته پیداست که مسیر پیش روی ایران با توجه به جا به جا شدن مهره ها در شطرنج سوریه آسان نیست و شاید بتوان گفت که زمان تصمیم های سخت با هدف کاستن از هزینه های بیشتر فرا رسیده است. ۱۴ سال پس از آغاز نخستین نشانه های ناآرامی در سوریه که وزیر خار چه کنونی ایرانی می گوید «بیشتر با هدایت عوامل خار چی به ویژه رژیم صهیونیستی برای خار چه کردن سوریه از محور مقاومت انجام شد و اگر هدف آن رسیدن به اصلاحات دموکراتیک بود، باید جور دیگری پیش می رفت»، پرونده سوریه در شرایطی دوباره در راس اخبار منطقه ای و فرمانطقه

ای قرار گرفته که تحولات پس از هفت اکتبر ۲۰۲۳، جابه جایی هایی در جایگاه حماس، حزب ا...، لبنان و حتی سطح تنش میان جمهوری اسلامی ایران و رژیم اسر ائیل ایجاد کرده است. باید دید دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران و از جمله همین دیدار سه جانبه ایران، سوریه و عراق در بغداد همزمان با حضور پررنگ این کشور در تحولات میدانی سوریه چه مسیری را برای کاهش هزینه های ناگزیر و محک شانس رسیدن به راهکاری برد - برد انتخاب می کند. تمرکز بر ماهیت و سابقه غیر قابل انکار هیئت تحریر الشام و رهبران این گروه، سرمایه گذاری بر نگرانی مشترک کشور های منطقه از تبدیل شدن سوریه به بهشت مسلحین با توجه به موقعیت ژئوپلیتیکی این کشور، تمسک به راهکار های چند جانبه با در نظر داشت میانگینی از منافع و خطوط قرمز هر کدام از بازیگران تاثیر گذار در این پرونده می تواند محور های اصلی دیپلماسی ایران در چند روز آتی با هدف توقف تشدید تنش در سوریه و از دست دادن کامل کنترل تحولات میدانی توسط دولت بشار و متحاندانش باشد.

پایان روند آستانه!

در یک ارزیابی کلان می توان گفت که دستگاه دیپلماسی کشورمان یکی از جدی ترین اهرم های دیپلماتیک خود یعنی « روند آستانه» (مذاکرات میان تهران، مسکو و آنکارا برای بررسی تحولات سوریه) را از دست داده است. با توجه به این که در چند روز اخیر اطلاعات متعددی در باره نقش ترکیه در پیشرو های سریع گروه های شورشی در خاک سوریه و گفت و گوی تند و تیز وزرای خار چه ایران و ترکیه منتشر شده به نظر می رسد که سخت ترین ماموریت پیش روی هیئت ایرانی و تا حدودی هیئت روس در دوحه و در نشست دیگری از روند آستانه با هیئت ترک، رسیدن به یک راه حل مرضی الطرفین باشد بخصوص در شرایطی که طرف ترک دست طرف مقابل را در تحولات میدانی نه چندان بالا فرض می کند. روز گذشته هم آنکارا آب پاکی را عملا روی دست تهران و مسکور یخت. در همین راستا رجب طیب اردوغان رئیس جمهور ترکیه در تازه ترین اظهار نظر خود به صراحت از نیرو های تحریر الشام حمایت کرد و در اظهار نظری صریح ابراز امیدواری کرد که پیشروی نیرو های مخالف بشار اسد بدون مشکل پیش رود! اردوغان روز گذشته بعد از مراسم نماز جمعه در استانبول خطاب به خبرنگاران با اشاره به اینکه هدف نهایی این نیروها دمشق است افزود: «آرزوی کیم پیشروی نیرو های ضد رژیم پس از حلب، ادلب و حماه به سمت دمشق بدون حوادث یا فجایع ادامه یابد. » اردوغان همچنین از رهبری سوریه ابراز ناامیدی کرد و گفت: «ما از بشار اسد در خواست کردیم و گفتیم: بیا بید آینده سوریه را با هم تعیین کنیم. متأسفانه پاسخ مثبتی دریافت نکردیم. »

بر این، چنین نقدهای هتا کانه و رادیکالی باعث می شود نقدهای سازنده و کار ساز دیگر شنیده نشود و به شکاف و دو قطبی شدن جامعه دامن بزند. بر خلاف رویه رهبر انقلاب که همواره کمک به دولت ها را برای رفع کاستی ها، نقص ها و کمبود ها توصیه می کنند، چهره هایی نظیر مهری دارستانی به جای تلاش برای حل مشکلات، در مسیر تخریب و تسویه حساب های سیاسی حرکت می کنند. این رویکرد رادیکال کردن فضای نقد، عملاً گفت و گو و نقد سازنده را اسدود کرده و جامعه را به سمت تنش ها و تقابل های غیر ضروری سوق می دهد. بسیاری از منتقدان، خواستار برخورد قضایی با دارستانی شده اند. این در خواست، نه به

محمد زعیمرزاده
info@khorasannews.com

ظریف و پایان شکیبایی

«پزشکیان یک هفته قبل از انتخابات ۳ در صد رأی داشت، من از او حمایت کردم، به ۵۰ درصد رسید». اشتباه ویرایشی رخ نداده است؛ این شاید یک گزاره از صفحه ۱۱۷ کتاب راز سر به مهر ۲ باشد یا حتی یک پانویس در کتاب جدید خاطرات محمد جواد ظریف به نام «پایان شکیبایی» (پایاب شکیبایی ۲) که احتمالاً در سال ۱۴۰۵ منتشر خواهد شد. او هنوز این جمله را به زبان نیاورده است؛ اما خیلی دوست دارد به تأسی از مرحوم هاشمی که در اسفند ۹۴ پیروزی دوسال قبل روحانی را به این سبک قاب بندی کرده بود، چنین اثری از خود به یادگار بگذارد. اصل نگارش مقاله او در فارن افزر - فارغ از محتوایش - با چنین فهم روان شناختی ای بهتر قابل تحلیل است. روشن نگه داشتن چراغ مذکره با آمریکادر این مقاله بیش از آنکه اثری واقعی در سیاست خار چی داشته باشد، معنایی مهم در سیاست داخلی دارد. به طور کلی موضوع سیاست ورزی ظریف در دوره جدید از منظر سه طیف دی نفع قابل ارزیابی است؛ اول خود ظریف و حامیانش در دولت، دوم پزشکیان و سوم منتقدان ظریف.

۱- از منظر ظریف کنش هایی این چنینی با سه هدف گذاری انجام می شود: نخست آنکه همگان بدانند نقش او در دولت قرار نیست در حد یک معاون حاشیه ای که پژوهش برای ای پژوهش انجام می دهد و تولیداتی برای کاغذ خوردن ک دفتر رئیس جمهور دارد، تقلیل پیدا کند. برای درک این موضوع آن پس زمینه روان شناسی را به یاد بیاورید. دوم آنکه نیچه در ایش تر از دی بر مبنای الهیات یونانی دو چهار چوب تفسیری راجع به کنش ها ارائه می دهد: نخست چهار چوب آپولونی که بر مبنای فضائلی چون قانون، چهار چوب، نظم خشک و... نظام می یابد و دوم چهار چوب دیونوسوسی که بر مبنای کنش عاطفه مدارانه، رها بودگی و آزادی صورت بندی می شود. اگر در دیپلماسی دولت پزشکیان، عراقچی نماد چهار چوب نظم مدارانه و سخت گیرانه است، آیانه می تواند از بین السطور یادداشت برده شود که نقش رها بودگی دیپلماتیک اوپی ظریف او می خواهد اثر ناتیوی ناخواسته و همیشگی برای وزیر خار چه هم باشد. سوم آنکه چه خوش بود که بر آید یک کرشمه دو کار؟ حالا که منتقدان ادامه حضور او در دولت را در بستر غیر قانونی بودن تفسیر می کنند، چه راهی بهتر از انداختن توپ به زمین مذکره؟ ظریف با اطلاع از روان شناسی منتقدان می داند با اسمر بردن از مذکره حملات به او تشدید می شود. در این وضع ماندن یافتن او از سمت معاونت رئیس جمهور به هر کدام از این احتمال ها معنای دیگری می دهد؛ اگر با فشار منتقدان برود معنایش مخالفت با مذاکرات می شود و... با این کار او می خواهد از انگ قانون گریزی هم فرار کند.

۲- بازیگر دوم در این ماجرا پزشکیان است. رئیس جمهور با دادن مسئولیت تزیینی به ظریف چند هدف را دنبال می کرد؛ اول اینکه با حکم دادن به ظریف از سایه سنگین او در انتخابات رها شود، دوم با حضور او در دولت بخشی از بدنه سیاسی اصلاح طلبان پای کار دولت بماند و سوم کار نامه دولت، هر چه باشد مثبت یا منفی پای ظریف هم نوشته شود. به این ترتیب خطر حضور ظریف به عنوان اکترناتیو درون جریان یی برای آینده کم می شود. با این تفسیر احتمالاً خروج او از موقعیتی که تحقق این سه هدف را به مخاطره بیندازد مورد تأیید پزشکیان نیست. ۳- بازیگر سوم منتقدان ظریف هستند. تبدیل ماجرای کنار رفتن ظریف به یک کنش سیاسی ابتکار اولیه تیپ هایی مثل رسایی و جریان زن دیک به پایداری بود. آن ها از همان روز اول می خواستند خود را اکترناتیو دولت پزشکیان معرفی کنند و این وسط راحت ترین کار غیرت سازی با ظریف بود. از میانه راه قالیباف هم برای تبصره زدن به معنای وفاق ذیل ادبیات مقابله با قانون گریزی این موضوع را دنبال کرد. به نظر می رسد منتقدان حالا با سه انتخاب رو به رو بیند؛ اول: کنار آمدن با همین ظریف فعلی که علاوه بر معاونت حاشیه ای به سیاست خار چی هم سرگرم می کشد. دوم: ادامه مسیر اصرار بر کنار رفتن او و کمک به جدا کردن مسیرش از دولت. سوم: کنار آمدن با یک ظریف حداقلی که به مرور بخشی از وضع موجود می شود. کدام یک عاقلانه تر است؟